

GAZEL 1

Kenzî Şenol

Aceb hayretteyim Ya Rab, taraik ehli bilcümle
Kimi tevhid, kimi vahdet diye her dem eder sohbet

Fakat ahvale geldikte Rufaî, Mevlevî, Nakşî
Uşakî, Kadirî, Sadî, Melamî, Şazelî, Halvet

Olup birbirinin zıddı, “Bizim yoldan değildirler.”
Deyip, her biri âharden eder, hem ettirir nefret

Hulâsa her tarik ehli, yolundan gayrı yol ehlin
Eder noksan ile tavsif, kaçan andan nedir hikmet?

Nasıl tevhid ü vahdettir, buna akl ü şuur ermez
Bu bir tefrik-i vazıhtır, değildir birliğe davet

Bu tefrik eyledi ibtal, kuvâ-yı sırr ı tevhidi
Kesildi feyz i Rabbanî, kapandı menba-ı himmet

Anın çün Hakk’ın emriyle, taraik bâbı sedd oldu
Bütün erbabı çekmekte, derunen âh ile hasret

Bakıp esmâya, bakmazlar hakiki maksada asla
Kasıd Allah iken yoldan, rüsûma ettiler gayret

Düşünüp etmeli insaf, eğer bilmiş ise Hakk’ı
Ve Hak’tan gayrı yok ise, kime karşı enaniyet?

Ya gafildir özün bilmez veya ahlâkın görmez
Sorarsan ehl-i vahdettir, fakat ahide-i kesret

Bütün akvâl ü ef’âli ederken halini tekzih
Yine kendin satar halka, muradı mansıb u şöhret

Cemî-i evliyanın daveti tevhide raciyyken
Ne yüzle böyle pirâna, ederler nisbet-i biat?

Şeriatla, tarikat, hem hakikat, marifetten Hak
Bizi davet eder Hakk’a, bu Hak’sa: Nokta-yı vahdet

Mürekkeb noktası sanman, bu nokta sırr-ı insandır
Bu sırrı bilmeyen şahsa, müyesser olmadı vuslat

İsimle resme bakmazdı hakâyık mazharı piran
Serâpâ halka eylerdi, gönülden merhamet, şefkat

İşit kim: Pir-i Bistami, zaif bir mür için, ey can
Bu şefkatten ki üç günlük mahalle eyledi avdet

Cihan kendi Zâtında veya Zâtın cihan içre
Eğer duymazsa bir kimse, bütün bildikleri âdet

Cihanda arşa varınca ne görsen Adetullah'tır
Hakk'ı gör, görme âdatı, bu sırdır mânevî devlet

Açık tut bâb-ı irfanı bütün taliblere KENZÎ
Resul'ün meşrebin hal et; sana ancak budur izzet!